

Κυριακή 17η Ὀκτωβρίου 2021

Κυριακή Δ' Λουκᾶ, τῶν ἁγίων Πατέρων

(Λκ. η' 5 – 15)

«ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ»

(Λκ. η' 12).

Τῆ θαυμάσια καὶ πολὺ διδακτικὴ παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σπορέως ἀκούσαμε στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος σκορπίζει τό λόγο Του στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων, τόν ὁποῖο ἄλλοι τόν δέχονται καί ἄλλοι τόν ἀπορρίπτουν.

Μέσ' ἀπό τήν ἐξιστόρηση καί τήν ἐρμηνεία τῆς παραβολῆς καταλαβαίνουμε ὅτι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἔχει τρία βασικά χαρακτηρι-

στικά, εἶναι πλούσιος, εἶναι ἐλεύθερος καί εἶναι γόνιμος.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀπίστευτα πλούσιος. Βλέπουμε τό θεϊκό Σποριά νά τόν σκορπίζει ἀφειδῶς, χωρίς οἰκονομία. Ἀρπάζει μέσ' ἀπό τίς ἀποθηῆκες τῆς ἀπέραντης ἀγάπης Του τούς σπόρους τῆς ἀλήθειας καί τούς πετάει δεξιὰ καί ἀριστερά, πάνω καί κάτω, σ' ὅλες τίς κατευθύνσεις τῆς ἀνθρωπότητας. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μοιάζει μέ μία βροχή πού καταβρέχει τά πάντα πλούσια καί ἀδιάκοπα, χωρίς διακρίσεις καί ἐπιφυλάξεις. Στήν ἐποχή μας μάλιστα τά μηνύματα τοῦ εὐαγγελίου τρέχουν στήν ἀνθρωπότητα μέ ταχύτητα καί εὐρύτητα θαυμαστή. Ἡ τεχνολογία, πού τόσο μᾶς μπερδεύει, στόν τομέα τῆς σποράς τοῦ θείου λόγου μᾶς βοηθάει. Κείμενα, ἐκπομπές, σκέψεις, ἀγιοφόρα παραδείγματα, ἱστορίες, πατερικές ὁμιλίες, κατηχήσεις, πληροφορίες, ὅλα εἶναι

μπροστά μας μέ τό πάτημα ενός κουμπιού. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσο πλούσιος, πού τίποτε δέ δικαιολογεῖ τήν ἄγνοιά του παρά μόνον ἡ ἀνθρώπινη ἀδιαφορία. Ἔρχεται καί μᾶς βρίσκει ἀκόμη κι ἐκεῖ πού δέν τό περιμένουμε, ἀκόμη καί ὅταν δέν τό ἀξίζουμε.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, ἐπίσης, εἶναι ἐλεύθερος. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖ νά δεσμευτεῖ. Δέν μπαίνει μέσα στό καλούπια τοῦ συμφέροντος καί τῶν σκοπιμοτήτων. Δέν ἔχει φόβους, ἐπιφυλάξεις, γήινους καί ἐφήμερους στόχους. Δέ δέχεται ὀδηγίες, δέν ἐξυπηρετεῖ ἰδεοληψίες, δέν ἔχει πλευρές καί παρατάξεις, δέν ταυτίζεται μέ πολιτικά κόμματα, δέν μπορεῖ νά φυλακιστεῖ καί νά ἀπαγορευτεῖ. Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι σάν τόν ἥλιο. Ἀνατέλλει γιά ὅλη τήν ἀνθρωπότητα καί φωτίζει τούς πάντες. Φωτίζει ἀκόμη καί αὐτούς πού ἐνοχλεῖ καί ξεβολεύει, ἀκόμη καί

αυτούς πού τούς ἐλέγχει καί τούς πικραίνει.
 Ἐπειδή εἶναι ἐλεύθερος, εἶναι καί κοφτερός.
 Κάνει τομές, χαράζει πορείες, καθαρίζει τή
 σαπίλα, ξεχωρίζει τό λάθος ἀπό τό σωστό.
 Ἐπειδή εἶναι ἐλεύθερος, ἐλευθερώνει.
 Ἀπεγκλωβίζει τόν ἄνθρωπο ἀπό τά δεσμά τοῦ
 ψεύδους, ἀπό τά σκοτεινά καταγώγια τῶν
 παθῶν, ἀπό τήν ὀμίχλη τῆς ἄγνοιας. Τόν
 ἐλεύθερο λόγο τοῦ Θεοῦ τόν ἀγαποῦν μόνον οἱ
 ἐλεύθεροι ἄνθρωποι. Ὅλοι οἱ ὑπόλοιποι τόν
 ἀποφεύγουν, ἐπειδή τόν φοβοῦνται.

Τέλος, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι γόνιμος.
 Πάντοτε καρποφορεῖ. Καρποφορεῖ ἀκόμη καί
 τότε πού φαινομενικά περιφρονεῖται.
 Καρποφορεῖ ἀκόμη καί ἀνάμεσα στά βράχια
 τῶν παθῶν καί τῶν ἐξαρτήσεων, ἀκόμη καί
 κάτω ἀπό τά ἀγκάθια τῶν βιοτικῶν μεριμνῶν
 καί τοῦ ἀνήθικου πλούτου, ἀκόμη καί μέσα
 στή λάσπη τῆς ἁμαρτίας καί στήν ἔρημο τῆς

μοναξιᾶς. Καρποφορεῖ ἀκόμη καί τότε πού ἀπορρίπτεται. Πάνω ἀπ' ὅλα, ὅμως, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καρποφορεῖ στήν εὐφορη καί γόνιμη γῆ τῶν ἀγαθῶν ψυχῶν. Σ' ὅλες τίς ἐποχές καί σ' ὅλα τά μήκη καί τά πλάτη τοῦ πλανήτη ὑπάρχουν ψυχές ἀγαθές πού δέχονται τό λόγο τοῦ Θεοῦ καί «καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ».

Σίγουρα ὅλοι μας ἔχουμε δεχθεῖ ἐπανειλημμένα τήν προσπάθεια τοῦ Θεοῦ νά σπείρει τό λόγο Του μέσα μας. Ἔχουμε ἀπολαύσει τόν πλοῦτο καί τήν ἐλευθερία του. Τό μόνο πού ἀπομένει εἶναι νά μήν τόν ξεριζώσουμε ἀπό μέσα μας μέ τήν ἀδιαφορία, τήν ἀνοησία, τήν ἠθελημένη ἀγνοια, τήν αὐτάρκεια καί τήν ὑποτιθέμενη ἐξυπνάδα μας. Ἄς τόν ἀφήσουμε νά ριζώσει στήν ὑπαρξή μας, νά ἀναπτυχθεῖ στήν καθημερινότητά μας, νά φωτίσει τήν πορεία μας καί νά καρποφορήσει

τούς γλυκόχυμους καρπούς τῆς ἄκτιστης χάρις
τοῦ Θεοῦ ἀπό τώρα καί γιά πάντοτε. Ἀμήν.